

li peka Epđakova in mu dovolili, da si je zopet pustil rasti brado.

SATAN IN ISKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

Emeryjev znanec je bil eleganten, mlad gentleman, zelo vljudnega in uglednega obnašanja, pa miren in ravnodušen, razjazen z nama tujcema, sledu bilo na njem o prežavi političnosti in o napetem nemirni zločince, ki v vsakem človeku sumi tajnega detektiva in ki vsak trenutek pripravljen na nepozovano nistem našel prav česar na njem, kar bi bilo popolnoma moj sum.

Ali je bil mladi gentleman vendarle pravi Small Hunter? In vsa naša domovanja so bila napačna? — Ali pa je bil morebiti mož že prejel, prekanjen slepar, ki se popolnoma vživel v svojo vlogo in jo dovršeno igral? — No, sem si misli, saj bomo prej potovili v Tunis — zavaljal bom spetoma, gonil z njim —. Morebiti pa se izdal —.

Sicer pa bi se zadeva popolnoma pojasnila, ko bi videl tujkega kol agasija, h kateremu je potoval dvomljivo, ali Hunter. Ako je bil tisti izjuzni stotnik Thomas Melton, kakor smo domnevali, — Thomasa Meltona sem prav dobro poznal — je bil mladi gentleman Jonatan Melton, pa sta bila sleparja in zločinci.

Domenili smo se torej, da ne potovimo skupaj in da ne bo Hunter — naj ga zaradi še tako imenujem — postal prostora na ladji.

Polodne smo šli k pristani in se dali prepeljati k parniku, ki je bil zasidran zunaj pomolih.

Obržen trgovski parnik je pod francosko zastavo, je bil, tvoril je med sredozemskimi pristanišči. Pravkar je prihajal iz Palestine, iz Aleksandrije je bil namenjen v Tunis in v Alžir ter ob španski obali v Marseille. Majhen je od daleč mu je bilo videti, ni urejen za potniški promet, to nam je tudi koj prišel stotnik naproti, ko smo prišli na krov, nam zastavil pot na nevljudno gledal.

Messieurs, — gospodje — parnik ne sprejema popotnikov! Se bodete že morali popeljati nazaj na suho!"

Čudovoden sem bil, ali je kaj res obveščen, da se bo v Aleksandriji vkrcal Small Hunter, in ali bo Hunterju uslo pregovoriti kapitana, da bo sprejel.

Hunter se je tudi koj oglasil: "Ne sprejemate popotnikov? Kaj takih ne, ki jim je ime Small Hunter?"

Kapitan je bil koj vljudnejši: "Da?"

Oprostite! Hunterja seveda sprejemam na krov. Tunizijci kol agasi Kalaf ben Urik je obvestil, da pridete."

Čisto umljivo!" je dejal. "Ni vedel, da bom napadel in jo pripeljal s seboj."

Ne gospodje so moji prijatelji, v Tunis potujejo. Težko bilo od njih, neprijetno bi bilo —. In zelo bi vam bil všeč, če bi tudi nje sprejeli na krov!"

Kapitan je majal z glavo. "Hm —! Pripravljeni smo na vas —. Parnik je majalen, za toliko popotnikov bo težko najti prostora —."

Na ljubo bom izjemoma vzel na krov gospode na krov, ker

Črni kunec

Med obiskom v Dublinu je neki podeželski gospod dobil v dar dva mlada kunca. Prinesel ju je v kočarici na dom in izročil gospodinjji, naj si prizadeva z njima, kar more. Za živalci mu ni bilo in za ljubo ju je vzel le zaradi vljudnosti. Gospodinja je godrnjala in omenila, da bi ju kazalo ugonobiti ali prodati, ker se kunca od sile naglo plode in postanejo za nadlego. Gospod pa je dejal, da ne pojdeti od hiše za nič, ker ju je prejel za darilo. Gospodinja ju je morala spraviti v drvarnico zadaj na zelenjavnem vrtu.

Kunca sta bila šele na pol dorastla, negodna mladiča. Eden je bil čisto bel, drugi pa črn kot saje. Ko sta se znašla v drvarnici, sta se prestrašila nenavadne okolice, zbežala v kot in vtaknila glavo drug drugemu pod trehuh. Gospodinja je vlekla dečku nabrati nekaj zelenih listov. Vrgli so zelenje na tla h kuncema in zaklenili vrata za čez noč.

Ko so naslednjega jutra odprli drvarnico, ni bilo več belega kunca. Med leseno steno in tlemi je ugledal špranjo, izgrebel s tačicama luknjo in si prisvojil prostost. Niti poskusili niso, da bi ga ujeli. Gospodinja je bila vesela, ker je bilo zdaj ostalemu kuncu nemogoče, da bi se razpelo, kakor bi se zdelo njemu samemu. Prepovedala je celo zadelati odprtino, ker je upala, da bo črni kunec sledil belega tovariša.

Toda črni kunec se ni potepel. Menda je izgubil čut za svobodo, ali pa je bil toliko prevečan, da je dojel, koliko bolj je varren v drvarnici kakor v neznanih gozdovih, kjer bi ga gotovo ugrabili psi, podlasice ali lovci. Čeprav je luknja še naprej na široko zevala, ni stegnil glave k odprtini niti enkrat. Po drugi strani pa si je upal marsikaj na zelenjavnem vrtu. Kakor hitro so vrzila vrata drvarnice, je odskakljal na vrt in začel objedati vse od kraja. Gospodinja je menila, da je samo gošpodu v škodo, če ta nepridiprav ne bo pustil za na jedilno mizo niti ene same zelene.

Črni kunec je v kratkem zrastel v celega velikana. Tako je pribil, da je bil večji od največje manške mačke. (Mačke na otoku Man so izredno velike in nimajo repov.) Na sebi je imel svetel, ko kolomaz črn kožušček, ki bi ga bilo zadosti za predposteljnik. Zobe je imel dolge kot zajec. Stari gospod je vodil obiskovalce k oknu knjižnice, odkoder je bilo videti na zelenjadni vrt, in kazal kunca, češ kakega zanimivega galjota je dobil v dar.

Gospodinja se je začela bati kunca. Pravila je, da ni, kakor bi imel biti, in da bo nakopal na hišo nesrečo. Zakaj zelo zgodaj se je pokazal čudno zrelega. Kunca so nemara najbolj plašljive in puste živali, toda to niče je razodevalo, da je nenavadno razvito. V primeri s psom ali mačko, ni bilo na njem nič posebnega. Primerjan z živalmi svoje vrste pa je bil črni kunec za trdno čudo narave, hipna krivlja navzgor proti popolnosti in božanskemu razumu. Zares je bil podoben prvi opici, ki jo je navdahnilo videnje človeštva. Kakor pa zbuja v nevednih ljudeh nasprotovanje in strah vse vse stvari, ki se nenadenjo začno razlikovati postajati lepše od drugih v čredi, tako je tudi ta lepi in razumni črni kunec navdal gospodinjjo s sovražnostjo.

Poletje je že minevalo, ko je kunec dorastel in začel uganjati burke. Dotlej se je zabaval po stari navadi kuncem. Pridno je jedel in se preganjal po travnatih obronkih. Sedal je na bedraju s prednjima tačicama tolkel po zraku. Uhlje, skrite po hrbtu, se je stiskal tesno k tlem in delal nevidnega. Prisluškoval je dozdevnim glasovom in jadrno utekal v drvarnico. Razprožil se je na stran in molil vse štiri od sebe, češ da je poginil. Končno so prispeli metulji in tedaj se je začel igrati drugače. Nove igre ga je naučil kodrasti psiček, ki ga je gospodinja za nalašč spustila v vrt.

Gospod ni trpel v hiši nobenih domačih živali. Svoje, lovške pse je imel prikljenjene na

drugem dvorišču. Toda gospodinja je nagovorila prijateljico, da je prišla v vas. Zakaj prijateljica je imela kodraste mačke. Ženski sta spustili kodra na vrt h kuncu. Upali sta la bo napadel in pokončal ali vsaj pregnal kunca v gozdove. Ko pa je koder zagledal velikega kunca, se je prestrašil in začel prhati. Kunec je od radovednosti priskakljal k njemu. Psiček se je pričel umikati zadenski. Gredoč je prhal. Na cellem je še kunec prhnil in se zapodil v psička. Psiček je cvileč zbežal.

Poslej je kunec znal prhati. Razveseljeval se je s tem, da je zasledoval metulje in prhal vanje. Ležal je v skrivališču pod zelenim listom, dokler se ni približal kak metulj. Tedaj je poskočil in prhnil. In metulj je odletel.

Kunec je bil pri svojih opravilih čedalje bolj predrzen in zvižaven.

Ne dolgo in zabaval se je s kokoško, ki je preveč zrastla in na nečem bolehal, kar jo je naredilo podobno puri. Imela je izredno dolge noge in okrogel rejen život, ki ga je porastlo samo malo puha. Navadno je zaprtih oči kar stala kje. Le kadar so ji dali jesti, se je zdrnila, da je zobala. Ni bila kakor druge kokoši in ni mogla ne brskati po tleh ne stikati s kljunom za krmo. Kunca je uspelo, da je to kokoško pripravil v strah in ji zagrenil življenje. Od zadaj je neslišno prilezel ravno med njeni nogi, potlej pa prhnil in se odgnal navzgor. Kokoška je zavreščala in se naprepčenih peruti spustila naokrog po dvorišču.

Uspeh je opogumil kunca. Začel je strašiti vse, kar mu je prišlo na pot. Ko je nekega dne gospodinja nabirala cvetice za na gospodovo mizo, se ji je skril pod krila in prhnil tudi v njo. Gospodinja je zakričala in poskočila. Bila je na tem, da omedli od strahu in sramu nad nespodobnim naključjem, ko je zagledala kunca, ki je pobiral pete proti drvarnici. Tedaj je prisegla na sveto pismo, gospod ali ne gošpod, darilo ali ne darilo, da bo

nesnago spravila s poti.

Tam je kraj na slabem glasu zaradi mačk. Vsem okoli ni skoraj nobene domače mačke. Če pa si jo kje priskrbe, kmalu podivja. Zakaj v gozdovih je polno mačk, ki so na pol divje in ki pridejo, da se dero okoli tiste hiše, dokler se jim novinka ne pridruži. Poleti nikoli ne zahajajo v hiše, ker je divjadi po obilnem. Pozimi pa postanejo malone krotke in če jim puste, žive čisto na domačih ne ugonablajo podgane in miši.

Gospodinja se je sprijaznila z eno teh potepenih mačk. Dajala ji je jesti, da bi jo navadila na kuhinjo. Ker pa je bilo takrat šele v začetku jeseni, je mačka ostala samo kakšno uro na dan. Posreblala je nastavljen mleko, se pogrela pri kuhinjskem ognju in spet šla.

Nekega dne pa je črni kunec priskakljal v kuhinjo takrat, ko je mačka mlaskala na podu mleko. Uzrl je mačko. Mačka je privzdignila glavo in zapazila kunca. Gledala sta drug drugega. Mačka je bila siva in belkasto pasasta, zelo grda in zoprna. Po dolgi zamazani dlaki ji je na mestih lepelo prisušeno blato. Oči je imela spremenjave kot zločinec, ki se izmika zasledovalcem. Na pogled je bila brezdance zlobna.

Kunec jo je začel ogledovati, ne da bi na kaj meril. Ko pa je opazil, da se mačka boji, je nataknil, da ji bo ponagajal. Čisto počasi je odskakljal proti njej. Mačka se je sčlenila. Dalj ko je kunec prihajal bliže, bolj se je mačka hulila in se naposed domala sploščila. Kar na naglem pa se je zvila v klobčič. Nasršila je dlako in razkrcila rdeče čeljusti. Toda kunec se ni bal celo nič in svoj pot skakljal bliže.

Končno je zarenčal in planil v mačko. Mačka je zarjula in se zavijala kvišku. V zraku se je obrnila in lopnila skozi vrata. Ko bi trenil, se je izgubila ven. Kunec je znova zarenčal in prešerno stekel za njo.

Tistega dne ni bilo mačke več na spregled. Znočilo se je. Kunec se je pobral v drvarnico, ki so jo zaklenili za čez noč. Uhlač se je zvil na svoje ležišče iz slame in zaspal.

Tedaj se je v gozdu poleg oglasilo silno mačje večanje. Valovalo je sem pa tja neubrano naraščajoč in minevajoč, ko da bi igral godbeni zbor norcev. V temi so med drevjem blodile čudne luči in blesketale, kakor svetli ponoči fosfor na površju morja. Sčasoma so se javkajoči in večji glasovi zblizali in nazadnje strnili v en sam prodiren vrišč. Potem so utihnili in nastala je gluha tišina.

Zdaj so se iz gozda sparoma stekale blodne oči pošastnih barv. Vehljale so kakor svetilnice, ki jih nosijo vile pri svojih obhodih. Luči so se premikale, ustavile in spet krenile naprej, dokler niso prispale do drvarnice, v kateri je spal kunec. Tu so se zvrstile v krog in postale negibne. Luči so bile mačje oči. Zunaj drvarnice se je ustavila mačja vojska.

Mačke so stale nekaj časa pri miru. Dale niso nobenega glasu. Potlej je ena počasi stopila k luknji v steni. Povožala je vrzel. Ozrla se je v tovarišice. Trikrat je stegnila glavo v odprtino. Znova je pogledala proti tovarišicam. Tedaj je jeknil droben glas. Zagrečal je natihoma in neznano otožno. Vse mačke so se pretegnile in zamajale. Tista, ki je poveljevala se je pognala skozi luknjo in izginila v drvarnico. Tiho ko strahovi so druge mačke posamič smukale za njo, dokler niso bile notri vse.

Nekaj časa je bilo čisto tiho. Nato se je oglasilo rezko cvilenje. Zavrtil je prestrašen kunec. Potlej je nekaj hreščalo in škrtalo. Pa je spet vse potihnilo.

Otožen zategnjen napev je pretrgal tišino. Vzdignil se je

v noč zlobno in brezupno. Vmes pa so škrtali brezje, ki so trgali in žvečili meso.

Zjutraj je gospodinja odprla drvarnico in videla mačke, ki so ždele v krogu okoli praznega kuncjega meha.

Ostekleli oči so neustrašno sreple v njo.

(Angleško: Liam O'Flaherty)

MALI OGLASI

Službo dobi

Išče se srednje stara ženska, da bi varovala dva otroka in opravljala lažja hišna dela. Oglasite se na 1152 E. 60. St., spodaj, zadej. (183)

Lepa služba

Išče se ženska za hišna opravila; samo 4 odrasli v družini. Ima sama svojo sobo. Katera bi bila pripravljena sprejeti to lepo službo, naj pusti ime in naslov v uradu tega lista (183)

Gostilna naprodaj

Proda se dobro idoča gostilna v slovenski naselbini na zelo prometnem prostoru. Ima D-1 in D-2 licence. Naslov se izve v uradu tega lista, ali pokličite IVanhoe 3815-W. (182)

V najem se da

V najem se odda 3 sobe zgoraj; pripravno za pekarje. Vprašajte na 1001 E. 62. St., spodaj. (183)

Ugoden nakup

Proda se 1½ akra zemlje na E. 250. cesti blizu St. Clair Ave. Cena \$1,350. Tri akre zemlje na 250. cesti, cena \$1,800. Vsi davki so plačani, vse izboljšave napeljavane in plačane.

Hiša za 2 družini, 10 sob, 5 zgoraj in 5 spodaj, garaža za dva avta, dva furneza; hiša na novo dekorirana zunaj in znotraj; nahaja se blizu Eaton Axle tovarne blizu 140. ceste; ceste; cena \$5,500.

Hiša za dve družini, 10 sob, 5 spodaj, 5 zgoraj; blizu Eaton Axle tovarne; cena \$4,800.

Za podrobnosti se obrnite do (Mr. Turk) La Salle Realty Co. 878 E. 185. St.

Kenmore 3153W IVanhoe 6668 (Aug. 5, 7, 9, 12, 14, 16)

Hiša naprodaj

Proda se hiša, 8 sob, garaža, furnace, vse v dobrem stanju. Hiša se nahaja na vzhodni 90. cesti, severno od Superior Ave. Prodaja jo lastnik sam. Pokličite MULberry 0718, ali se zglasite na 1042 E. 69. St., zgoraj, pri H. Vogt. (181)

Posebno!

En zaboj pive 6%, Michigan Beer, samo \$1.65, če prinesete ta oglas s seboj. Pridite ponj k Emery's 961 Addison Rd. (186)

Dobra investicija

Naprodaj je fina hiša za 2 družini; dobra investicija; velike sobe; dosti spalnih sob; tri garaže; v jako dobrem stanju. Se mora videti, da se lahko prečeni. Oglasite se na 6300 Dibble Ave. Henderson 1457 (181)

Išče stanovanje

Stanovanje treh sob s kopalnico želi dobiti mirna odrasla družina. Kdor ima kaj pripravnega, naj pokliče ENdicott 2985. (182)

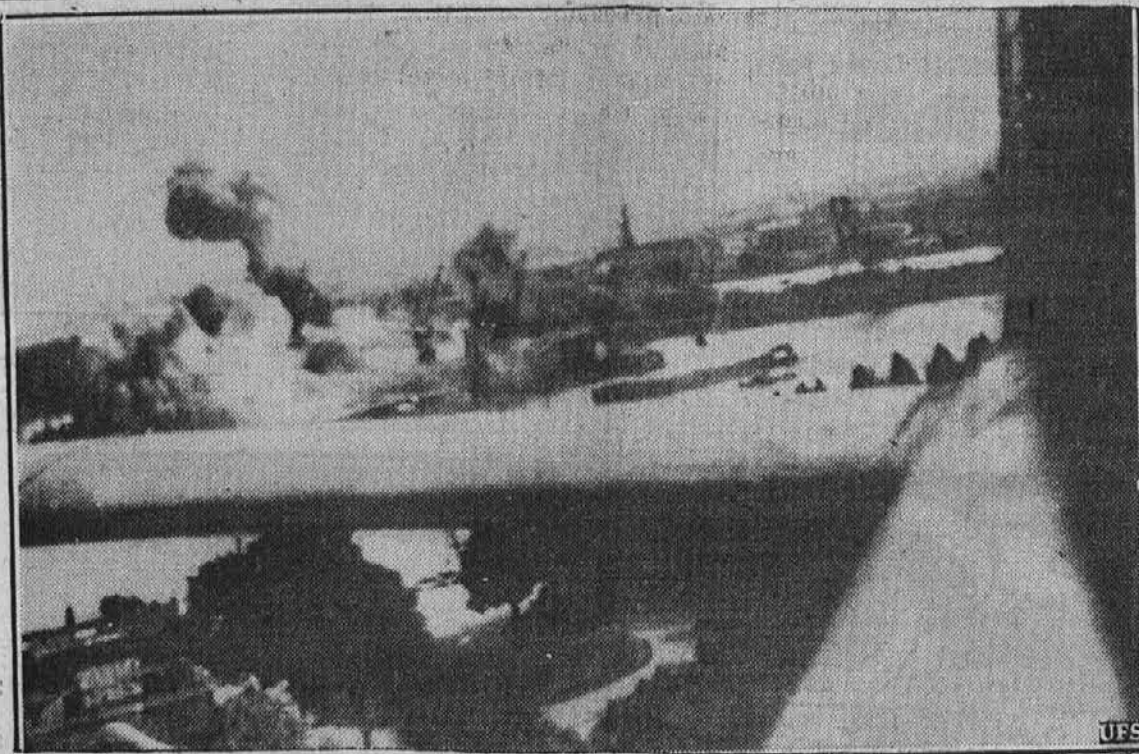
20 odstotkov popusta!

Avtomobilska zavarovalnica proti ljudski poškodbi, ako spada v razred A, se dobi 20 odstotkov ceneje. Zavarujem tudi hiše, trgovine, pohištvo in šipe pri trgovinah. Zavarovalnica proti ognju in tornadu se pri meni dobi v 10 minutah.

Vprašajte pri John Zulich 18115 Neff Rd. Telefon IVanhoe 4221 (Aug. 15-x)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM Pohištvo in vse potrebščine za dom 6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

Gornja slika je bila posneta po angleških vojaških letalcih in nam predstavlja bombardiranje mesta Rotterdam v Holandiji, ki je sedaj pod nemško oblastjo. Napad so izvršili angleški letalci v dnevnem času in z ameriški bombniki. Bombe so zadele nemške ladje v pristanišču.

Po poročilih iz Berlina je bila gornja slika posneta na ruskem bojišču v Ukrajini, kjer so Nemci bombardirali železniške mostove. Poročilo pravi, da je bil prevrnjen vlak ruski vojaški transport.

TROJKA

DR. FRANC DETELA

"Gospod Bojanec je prišel." Nobene napetosti, nič slovesnosti; kakor med svojci, tak je bil sprejem. Ko se je začel Lovro opravičevati, ga je ustavil Stojan, češ da dobro ve, koliko je opravka, preden se uredi gospodarstvo. "Od konca straše človeka sitnosti," je dejal, "a kadar pride vse v pravi tir, se pokaže prijetna stran kmetijskega stanu in tudi najnaravnejšega, ker je edini, ki ga je Bog ustvaril neposredno. Zatorej smo tudi mi najbolj zavisti od Boga in najmanj od ljudi." Jel je tako živo popisovati sladkosti življenja na kmetih, da mu je začel svetnik Urban, ki je tudi prišel, da pozdravi gosta, poklati, češ da bi bil izboren priporočevalec slabo obiskanih letovišč. Stojan je peljal gosta v preprosto, a čedno opravljen domovje.

"Kar govorim, to je istina," se je zagovarjal. "Jaz se še nisem nikdar pokesal, da sem to, kar sem."

"Človek kar ne razume," je pristavila gospa, "da v Močilski graščini nobeden izmed treh sinov ni hotel prevzeti gospodarstva. Vsi so šli po svetu, kjer opravljajo neznatne službice. Rajši služijo, ko da bi bili sami svoji gospodarji."

"Drugim služiti je tudi laže kakor sebi gospodariti," je pomenil svetnik. "Kjer je šef za pe-tami, se opravi marsikaj proti volji; kdor pa ne čuti načelnika nad seboj, tega zapeljuje prilika, da si lajša stan in zanemarljavo dolžnosti."

"To je res; in človek mora biti najprej sam sebi gospodar, če hoče uspešno gospodariti zemlji, ki se mu marsikdaj upre. Toda saj brez dela ni počitka in brez uspeha ne veselja. In kje se kaže uspeh rednega dela lepše kakor v naravi!"

"Kaj pa duševna zabava?" je omenil Lovro.

"Tudi te ne pogrešamo. Vsak večer se utrga kaj časa za branje; nedelja nam ga ponudi še več in zima je kakor ustvarjena za tako zabavo. A z branjem je kakor s hrano; če jo uživa človek zmerno, mu koristi; preoblasti pa se ne sme. Tudi družbo po svojem okusu doboste lahko na deželi, če niste preveč izbirčni. Z eno besedo, ni ga življenja čez življenje na kmetih."

"Priča in dokaz sem jaz," se

je smejal svetnik, "ker sem skoraž vse leto na Pristavi. Zato sem tudi tako zdrav kljub svoji starosti. In zdaj sem se nameril sploh ostati tu, dokler me ne ponese v Gorenjo vas, kamor bosta hodili Milica in Anica" — ti dve sta bili vstopili in pozdravljali Lovra — "čevitice sadit na moj grob."

"Oh, dedek, ne govorite tako," sta ga tiho prosili deklici.

"No, no, tako hitro še ne, če Bog da," je dejal svetnik. "Nekaj časa se bom še igral z otroki."

"Z otroki?" ga je pogledala začudena Anica in napela ustnice. "Medve vendar nisva več otroka."

"Res, kako hiti čas! Zdi se mi, kakor da bi bili včeraj še skakali v kratkih krilcih okrog mene."

"In danes že ena in dvajset in devetnajst let," je pristavila gospa. Milica ji je nekaj posepetala na uho, se priporočila in šla.

"Ta mesec je Milica gospodinja," jo je opravičila mati; "zatorej mora po opravkih. Drugi mesec pride na vrsto Anica, ki mora zdaj šivati in pospravljati. Tako se vrstita in pripravljata za svoj poklic. A nikar ne mislite, gospod Bojanec, da samo delamo in gospodinjimo. Časi tudi prepevamo, da vse odmeva, in klavirja še ni prepredel pajek."

"Gospoda Bojanca bo zanimalo videti," je dejal gospodar in vstal, "kaj smo prenamenili zadnje leto."

"Poslovili se bomo, ko se vrnete," je dejala gospa.

Lovro, ki se je bil začel brigati za gospodarske posle, je jako pazljivo ogledoval vse naprave, povpraševal po tem in onem in se čudil na tihem in tudi glasno, kako pripravno je vse urejeno na Pristavi. Gospodar sam vendar ni bil povsem zadovoljen, češ da bi to in ono naredil drugače, če bi delal novo; marsikaj je priporočil Lovru, marsikaj mu odsvetoval. Lovro je hvaležno poslušal. Ponosno je kazal Stojan svojo živino v prostornih, snažnih hlevih.

"Tele stvari se je treba držati," je dejal, "ker z ogrskim žitom ne moremo tekmovati in vinogradi še dolgo ne bodo dajali polnega pridelka. Tudi sadje za- leže mnogo. Ta vrt se mi obnaša prav dobro. Navadno prodam lahko vse na drevju, ker je dobra vrsta; če ne, mi pride za dom ravno tako prav." Ogledali so si bližnje njive, gozd in v gozdu kapelico, ozaljšano z dehtecimi cveticami, in se veselili prekrasnega razgleda z zelenega holma. Lovro se je spomnil, da je ostal že dalje, kakor bi se spodobilo a z najljubeznivejšimi razlogi so ga pridržali še pri kosilu.

Ker je bilo občevanje tako prijazno in neprisiljeno, se je čutil Lovro hitro zopet domačega; saj ga je rojstne hiše spominjalo razmerje med starši in otroki, molitev pred kosilom in po kosilu, spoštljivo vedenje mladine. Zanimali so ga dogodki iz življenja gospoda svetnika, Stojan je govoril prijetno in poučno o gospodarskih rečeh, gospa pa je znala razgovor vedno tako zasukati, da je čutil Lovro, da je važna oseba v družbi. In Lovro je začel spominjati zdaj Anico, zdaj Milico, kako so se igrali v otroških letih. Milica se je skrivaj muzala tem spominom, Anica pa se je smejala z očmi, z usti, z vsem obrazom, da je Lovru neizrečeno dobro dela zavest, da jo izborna zabava živo ga je spominjala ljubljene

sestre Metke; imela je iste do-brodušne oči, isti veseli izraz na mladih, svežih licih, isto živahno vedenje. Zabava je tekla brez opravljivega namigovanja in cikanja, brez duhovitega obrekovanja in neslanega dovtipkovanja, vse naravnost in odkrito kakor med ljudmi, ki se čislajo in ljubijo in ne čutijo potrebe, da bi se kazali boljše, kakor so, ali se izkazovali na stroške drugih. Enkrat se je pač nekoliko pošalil Stojan z Lovrom. Ko je ta pohvalil namizno vino, je vprašal gospodar, za kake vrste vino ga ima. Lovro je ugal, a uganil ni.

"Pristen jabolčnik," je dejal Stojan, "narejen na vinskih tropinah, domač pridelek; a že marsikak vinoznanec in celo vinslovec ga ni spoznal."

"Med onimi sem tudi jaz," je dejal svetnik, "dasi sem že poskusil marsikatero kapljico v svojem življenju. A ker me je ta prevarila, jo za kazen uničujem brez prizanašanja." — Lovro bi bil ostal v družbi do večera, tako mu je ugajala in pri slovesu tudi ni tajil tega čustva.

"Gospod Bojanec," mu je dejala gospa, "kadar ne veste kaj početi, pridite k nam v vas!"

"Za gradom skozi gozd imate kratko pot," je pristavil gospodar. "Čez dan je vroče, a proti večeru se hodi prijetno. Tu bomo potem razdrli kako pametno. Dobrodošli ste nam vedno."

Lovro je menil, da se pač pride na Pristavo gor, a dol, dol se pot vleče, ker se človek ločiti ne more.

"Če je le tudi resnica, gospod Bojanec," je opomnila gospa; "zakaj pravili ste, da se napravljate k nam za cel teden, odpravljate se pa hitro."

"Ne za dolgo," je trdil Lovro; "utegnem zlorabiti prijazno vabilo."

"Tu je moja pisarna," je dejal Stojan, ko so šli po hodniku v pritličju, in odprl prijazno sobico, kjer sta ležali na močni pisalni mizi dve debeli knjigi. "O pločnicah mi vodi knjigo Bogomir, sicer Anica ali Milica, ki pa potrebuje natančnega preglednika, ker zapišeta marsikaj v napačen razpredelek." — Ko sta povili dekleti Lovru še dva šopka rož, enega zanj, enega za Metko, se je odpeljal zadovoljen sam s seboj.

Začel je primerjati med potom Stojanovo družino z Majerjevo. Tam vse preprosto in odkrito, nazori o življenju poštenih in resnabnih, za šalo vsakdanje malenkosti; tu svetega, nedotakljivega nič, čim bolj vzviše-

na misel, tem pripravnejša za norčevanje, o poštenosti megleni pojmi, uživanje poslednji namen, pogovor ničmuren, zunaj duhovit, znotraj prazen, namesto sramežljivosti pri ženskih etiketa, pri moških nič, sin očetu v sramoto, oče sinu v zasmeh. Najnataneje seveda je primerjal petindvajsetletni mladenič dekleta. Dognal je, da je pač Irma mnogo lepša kot oni obe skupaj. A vedel je, da ta krasota ne bo hotela skrita cvesti, da bi z njo ne dobil žene za dom, ampak za svet, in sklenil je, da je ne vzame po nobeni ceni. Onedvje sta vzgojeni drugače, pohlevni sta, pridni in pobožni in ženska pobožnost je moškim jako nevarna. In grdi tudi nista. Ko bi se torej moral ženiti, moral — o tem pa ni govora — torej posito, non concessio, in ko bi mu bil na izbor samo Majerjeva in Stojanova družina, bi izbral na Pristavi. A hvala Bogu, te potrebe še ni. Da bi izbral na Pristavi veselo Anico in ne resne Milice, to je sklenil tem laže in hitreje, ker ga sklep še ni vezal.

Ko se je bil pripeljal v Gorenjo vas in ukazal hlapcu, naj ostane pri Bojancu, je začel ogledovati oba šopka in premišljevali, kateri bi bil Aničin, da bi ga obdržal zase, in kateri Miličin za sestro Metko. Oče je bil jako vesel, ko je slišal, da je bil Lovro na Pristavi, in menil, da morata iti z ženino tja najprej vabit, "zakaj Stojan je mož."

"Janez, mimo Mlake poženi!" je dejal Lovro hlapcu in se hitro peljal mimo znanega kraja in gledal v stran, da ga ne bi kdo ustavljal.

"Stoj! Stoj! Vraga, kam pa drvite?" je vpil gospod Majer z vrta; Lovro se je obrnil, privzdignil klobuk in izginil.

Srečevali so ga kmetje, ki so

vozili prage iz njegovega gozda, se mu odkrivali in klicali, da mu Bog povrni. Doma je naročil Lovro Janezu in Zefi, kaj naj se dela; ravnal se je po gospodu Stojanu. Janez in Zefa sta se spogledala in jela rahlo ugovarjati; a brez uspeha. Ko je bil postavil šopek v lepo posodico in prilil vode, pregledal, kar je bilo prišlo s pošto, je vzel izmed vseh novin v roke "Kmetovalca"; poiskal je tudi prejšnje številke tega lista in sklenil dobiti vse letnike. Potem je odprl gospodarske knjige rajne tete in jel pazljivo prebirati. Zapačil je marsikaj važnega, kar bi bil poprej prezrl, in spoznal, da je vodila teta knjige jako natančno, dasi ne tako pregledno in enostavno kakor Stojan. Kjer je bila nehala teta, je pričel nadaljevati on in je pisal in računal do večera; zakaj moral je napraviti red, preden bi vrnil pohod gospod Stojan, ki bo vsa-

Gornja slika nam predstavlja sedanjega papeža Pija XII., o katerem se poroča, da je zelo rahlega zdravja zadnje čase in je v zdravniški oskrbi.

Gornja slika nam predstavlja dva vojaka svobodne Francije na bojišču v Siriji.

Spend Happy Days at CEDAR POINT on Lake Erie

COMING
Bon Bonie
Gene Krupa
Alvin Roy
Tony Pastor
Orin Tucker
AND OTHERS

Dance
NIGHTLY TO FAMOUS
RADIO BANDS

"All the fun in the world" is yours at Cedar Point, the largest vacation resort on the Great Lakes. Seven miles of sandy beach extends out into the blue waters of Lake Erie.

Every popular outdoor and indoor sport and amusement await you, including fishing, boating, riding, tennis and golf. Special attraction... Ohio's most beautiful summer ballroom. Endless fun for all the family, for a day or the entire summer. Hotel Breakers, with 1,000 comfortable, outside rooms, offers you restful relaxation. Moderate rates... excellent cuisine.

Easy to reach, via U. S. Route 6, Ohio, midway between Cleveland and Toledo. Rail or bus to Sandusky. Steamers from Cleveland and Detroit.

Ask for folder. CEDAR POINT-ON-LAKE ERIE, SANDUSKY, O.

THE PLAYGROUND OF THE GREAT LAKES - JUNE 14 THROUGH LABOR DAY

ko nemarnost gotovo takoj zapazil. Večer mu je prinesel prijetno zavest, da je nekaj storjenega in da je prešel dan srečno. Da mora gospodariti sam

sebi, kdor hoče vladati mu je zdelo resnično in je tega pravila. V nekaj so bile urejene knjige. (Dalje prihodnje)

Komaj dve in pol letni Tirrell Jacobs pričakuje, postal krotilec živali kakor njegov oče. Na sliki vidimolega Tirrella z posebne vrste srno, ki se imenuje deer," ker ima malo podobnosti z mulo.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jam Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podpora organizacija v Ameriki... Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 65. let, otroke na takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON

V BLAG SPOMIN

OSME OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
BLAGOFOKOJNEGA SOPROGA IN
OČETA

John Dežman

ki je preminil dne 5. avgusta, 1933.

Ob tužni obletnici Ti močno žalostna
ključem: Mir Ti bodi do svidenja nad
zvezdami!

ANGELA DEŽMAN, soproga.
Cleveland, O., 5. avgusta, 1941.